

Barabásné Dénes Klára

1933 – 2009

*2009. március 24-én az örök hazába költözött
Dénes Klára,
a Bokor Közösség „barátságos, csendes, derűs,
racionálisan gondolkodó, higgadt emberségű” tagja.
Az általa vezetett közösség tagjainak „búcsúbeszédével”
és Gyurka bácsi imájával búcsúzunk tőle.*

Búcsú Dénes Kláritól

Kedves Klári!

Ha Te írnád saját búcsúbeszédedet, mit mondanál nekünk? (Az egyik Általad szervezett lelkigyakorlaton ugyanis ezt a feladatot kaptuk a Bokor Közösségből hívott Molnárné Beától, még 1995-ben.)

A mi búcsúbeszédünk arról szól, hogy milyenek ismertünk meg Téged, s mit tanultunk Tőled.

- Békéscsabán az 1970-es évek közepén alakult ifjúsági énekkarban jelentél meg, mint kórustag. Egymáshoz tartozásunkat erősítették még az éneklés melletti ünnepi, névnapos együttlétek is.
- 1979-től szólítottál meg közülünk néhány 20-as éveiben járó embert, hogy „lenne-e kedvünk kis csoportban, otthon olvasni a Bibliát”. Abban az időben már néhányunk szüleivel is tartottad a kapcsolatot; ezek derűs, gyümölcsöző lelki együttlétek lehettek.
- 1981-ben az ifjúsági énekkarból kamasz lányokat is megszólítottál, hogy „lenne-e kedvük beszélgetni”. A mai napig emlékezetesek maradtak azok a vasárnap délutánok, amelyeken „kamaszkori válságaink, önmagunk, útkereséseink a Jóisten felé” volt a téma.
- 1982-ben Aszódra, 1983-ban Budapestre kerültél, s közben folyamatosan tartottad velünk a kapcsolatot.
- 1988-ban kötötted életedet Barabás Gyurihoz, akivel együtt vállaltátok a lejöveteleket Békéscsabára.
- Voltak fájdalmas kudarcélményeid is. A három egybeszeretett közösségből egy lett: egy megszűnt, a másik kettő pedig egybeolvadt.
- Amikor lazult a csoportfegyelem, Gyurival levélben alaposan helyretettetek bennünket. Figyelmeztettetek arra, hogy jobban figyeljünk egymásra a „köztes” összejöveteleken, amikor nem tudtok lejönni, mindig készüljünk előre meghatározott szellemi tartalommal, s ne feledkezzünk el önmagunk továbbképzéséről se.
- 1993-99-ig a lelkigyakorlatok évei voltak Békéscsaba-Fényesen az Alt családnál. Először Te tartottál lelkigyakorlatot Gyurival, később meghívtátok a Bokor Közösségből Molnár

Gyuszt, Molnárné Beát, Király Nácit is. Még Sófalvi Marci bácsi és Bulányi Gyurka bácsi is eljutott hozzánk egy látogatás erejéig. Sófalvi Marci bácsiról tudjuk, hogy ő biztatott Téged egy kérdésed kapcsán: a II. Vatikáni Zsinat szellemében elgondolt „kisközösségek” úgy fognak általad létrejönni, ha nem vársz senkire, hanem összegyűjtöd az embereket, és tanítod is őket. Teológiai felkészültségeddel meg is alapoztad ezt. Bulányi Gyurka bácsi volt az „emberhalászat” és a tanítás „hogyan”-jának továbbgondolója.

Mit tanultunk Tőled?

- Barátságos, csendes, derűs, racionálisan gondolkodó, higgadt emberséget. Elvártad tőlünk a találkozásokra érkezés pontosságát, egymás számontartását, a szellemi nyitottságot az új, de a régi tanítás lényegét szem elől nem tévesztő gondolatok iránt. Az evangéliumokat Veled együtt elemezve gondoltuk végig: „Mit mondott Jézus akkor, hogyan kell értelmeznünk ezt ma, és mit kell tennünk most?” Segített ebben a Gyurka bácsi által írt „Merre menjek?”, a „KIO” és más irodalom is.
- Bátorságot tanultunk Tőled, hogy igenis képesek vagyunk megérteni egy olyan irodalmat, amelyről eddig csak a szószékről, a prédikációkban hallottunk tanítást. És lehet kérdezni, sőt kell is, hogy jobban megvilágosodjon előttünk saját felelősségünk!
- Feladatunk, hogy ezt a tudást továbbadjuk, s ha igény van rá, szorgalmi feladatot is vállaljunk a közösség érdekében, mindenki abban, amiben indíttatást érez erre. Magyarságunkat is fontos ápolnunk!

Köszönjük, hogy együtt lehettünk Veled, hogy megosztottad velünk idődet, tudásodat! Eltávozásod mindannyiunknak veszteség. Hisszük, hogy az Úr közelségében már jó helyen vagy, és reméljük, onnan súgysz nekünk továbbra is! Nem feledjük kedvenc énekedet: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, karjaimba zártalak: örökre enyém vagy!”

Viharsarki KIO Közösség, Békéscsaba

***

Gyurka bácsi imája

Istenünk magához hívta Klárit. Este álomra hajtotta fejét, és Gyuri reggelre már csak a testét találta annak, aki az éj folyamán hallhatta már Tőled: „Menj be urad örömébe!” Így hát már nem érte könnyörgök, hanem Hozzá: Készítse nekünk az utat oda, ahol ő már szállást kapott!

Nem én vagyok a Bokorban a legöregebb, hanem az egri Kocsis Gizike, aki e földi létben négy hónappal megelőzött engem, s akinek úgy udvaroltam, hogy ő a Bokor legrégebben fiatal kislánya. S hogyan távudvarlok most Klárinak? Te vagy az, akit a Bokorban a legrégebben ismerek, mert 1949-ben lelkigyakorlatot tartottam Szolnokon, ahol ott találtam egy 16 éves békéscsabai kislányt. S Klári a következő két évben is eljött budapesti lelkigyakorlataimra, az angolkisasszonyok meg az örmény katolikusok templomába. Vannak a Bokorban nála korábban születettek is, a Ratzinger-évfolyamúak, az 1927-esek – Szabó Márti, Tarnai Imre -, de azok mind később csatlakoztak hozzánk. Klárié a legrégebbi – nem létező – Bokor-tagsági könyv. Merza Jóskáé csak a 2-es számú tagsági igazolvány, mert ő 1951-ben érkezett Miskolcra a debreceni egyetemre.

Azután, hogy megjártam a hadak útját, Klári jött hamarosan, s bekerült a Pót-KV-ba is, és egyházi elítélésem után 1985-ben már ő is rakosgatta a téglát Balaton-felvidéki lelki gyakorlatos házamhoz Budaváriban, ahova várom júniustól szeptemberig a testileg és lelkileg üdülni akarókat – a csabaiakat is, meg a nem-csabaiakat is. Klárit már nem, mert ő közben külön nyaralót talált magának.

Istenem, tudom, hogy megbecsülöd szerelmetes lányodat, Klárit, akinek jó dolga van már Nálad. Kérünk, használd őt Magadnál is, hogy ki-ki, a Tőled rendelt időben eljuthasson Hozzád, az örök hajlékodbá. Add meg, Uram! Kérünk Téged, hallgass meg minket!